2 LEI EXEMPLARUL

Avântul

Piatra-N. 6 Dec. 1930
ANUL III No. 82

APARE SAPTAMANAL
SUB DIRECTIUNEA D-LOR
D. L. Stăhiescu şi C. N. Turcu

Abonament anual: 120 lei la sate, 150 „ „ oraşe, 200 „ instituţii

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Apele Minerale No. 8

Dascălii....

In curând, se hotărîse chiar zilele de 6 şi 7 Dec., dascălii de toate categoriile îşi vor apuca toegele de drum şi vor lua calea Bucureştiului, pentru a nu ştiu câtea oară, să-şi spună mai apăsat ca totdauna durerile, să ia hotărîri definitive.

Pe buuă dreptate, dat fiind şi timpurile grele prin care trecem, congresul general a corpului didactic va fi deosebit de important şi concluziile la care se vor ajunge vor trebui să fie hotărîtoare, deastădată.

Hotărâtoare în ce chip? Iar jalbe la cei de sus — cu acelaş cântec şi aceiaşi încheere, sau apel la caritatea publica? Se pare că am scăpat o ironie dureroasă. Da, o spunem cu ruşine. Sunt dascăli care trăesc din mila publică; cum alt, putem numi mizeria unui învăţător tânăr cu salariu de 2300 lei, (notaţi: mai mică decât a unui gardist), trimis să răspândească lumina în creerii munţilor, uitat cu lunile acolo şi silit să-şi cerşească borşul şi bucata de mămăligă (eternmenu) dela sărăcia gazdei lui? Cazul nu-i excepţional. Milionari n'am auzit nicicând să fi ieşit din dăscălime şi nici dascăl sa fi murit de huzur. Dar debitori la toate băncile dintr'un oraş şi eroi ai poliţelor protestate, o! pe aceştia sunt destui in breasla asta şi vei fi întâlnit cu duiumul şi d-ta îngăduitor cetitor a necazurilor dascăleşti.

Cătă brumă de entuziasm mai rămâne în sufletul unui dascăl, ve-ţi socoti şi dv

Vă veţi gândi însă la cel care pierde din această socoteală nefericită: Statul. De ce nu dă statul atenţia cuvenită acestei probleme? Uite, nu e nevoe nici să f ci chiromancie si nici să analizezi savant, chestiunea pentru a dibui raporturile de totdeauna dintre stat şi dăscălime.

Căci statului să spunem adevărul adevărat (cu riscul de a trece drept conu Leonida caragelesc) nu i au trebuit intelectuali pentru gospodăria sa. I'au fost deajuns posesorii de diplome şi de aceştia a avut, pururi destui. Când s'a umplut măsura (ca la moară) i a răşluit pe cei netrebuincioşi.

Aşa au răsărit şomerii intelectuali

Şcoala a mers cum a dat Dumnezeu. Cât despre dascăli cu nevoile lor, ei au rămas veşnic afară din socotelile de sus şi bătă (fără a face teorii) dacă astăzi când mizeria a întrecut măsura, li se hotărăşte dispreţuitor în nas şi li se închide uşa ca unor cerşetori ce n'au dreptul la pomană. Dacă a putut fi ascultat dascălul apoi a făcut-o ca orice vreţi numai ca dascăl nu

Desnădejde? Nu... In tine sunt armele biruinţei tale a spuscănăva animatoare de energii. Vitoată. Vor pricepe dascălii în ultima clipă că afară de nimeni să nu aştepte şi mai puţin dela politician şi că numai în unirea tuturor stă izbânda? Cu acest gând dacă ar porni fiece dascăl spre Bucureşti şi încă ar fi asigurată cea mai bună hotărâre.

Ion Vandrea

PORTAR, DĂ-L AFARĂ !

Este expresie curentă. Soluţie de uitimă oră—acordată tuturor chestiunilor de ordin social; verdict tranşant, rostit cu neruşinat cinism, de catre toţi cuifeii pornocraţiei integrale, în mâinele cărora se afiă, azi, (în oarecare măsura s'au aflat eri şi, probabil, se vor afla mâine) destinele Neamului şi Ţării acesteia.

Dă-l afară, portar!

Cu aceste cuvinte duioase, de frate, este întâmpinat orice om necăjit, care, având o înspiraţie nefericită, îndrăzneşte să calce pragul unei autorităţi, întru spoveduirea necazurilor şi a păsurilor lui, ori a comunităţii pe care o reprezintă temporar.

Portar, dă-l afară!

Aşa rezolvă pezevenghii, laşii, rataţii şi codoşii cluburilor politice, chestiunile urgente ale populaţiei nevoiaşe, sărăcite şi desnădăjduite. Cei dinaintea acestora aveau sistemul manie at al rezoluţiilor şi al promisiunilor. Dar astea nu mai merg. Şi, în disperarea lor, exponenţii actuali ai pornocraţiei int grale, au adoptat violenţa, mascaraua şi intimidarea.

Dă-l afară, portar!

Oricine-i fi d-ta cetitorule: simplu cetăţean onorabil, cumsecade şi paşnic — ori cetăţean cu oarecare rost în angrenajul statului (şi mai ales învăţător, preot şi profesor), nu riscă să intri în biroul unei autorităţi, pentru vre-un păs oarecare. Ţi sa va bate cu pumnul în masă (în cel mai bun caz), ţi se va strigá din toţi bojogi lor de catâri ameţiţi de mirajul puterii şi vei fi îmbrâncit afară, pe uşă, cu strigătul:

Portar, dă-l afară!

Poate nu vă vine a crede!

Ascultaţi: Invăţătorul Constantin Ţoc din com. Siliştea, s'a dus la perceptorul Gh. Bănescu, din com. Buhuş, să-i ceară bani, pentru lemne, din fondul comitetelor şcolare. Perceptorul este cassier al comitetului. El trebuie să plătiască la ordinul preşedintelui. Ei, bine, ştiţi ce a făcut acest perceptor? Nu numai că nici n'a vrut să stea de vorbă cu învăţătorul, care venia să ceară bani (din banii şcolii) pentru căldura micuţilor copilaşi ai satului, ci a strigat uşierul primăriei şi i-a poruncit să ia de guler pe învăţător şi să-l arunce afară.

Dă-l afară, portar!

Iată, aşa stau lucrurile. Scrisoarea disperată şi udată cu lacrimi, a învăţătorului, stă la dispoziţia oricui ar vrea so vadă.

Şi să nu vă pară ceva extraordinar că lucrul acesta neruşinat s'a petrecut la Buhuşi. Căci aidoma s'a petrecut, alaltăeri, aici, în oraşul nostru. Un profesor secundar — delegat al unor oameni necăjiţi—a fost îmbrâncit afară de către ajutorul de primar, cu vorbele:

Portar, dă-l afară!

„Gândiţi-vă — îmi scrie învăţătorul Const. Ţoc — ce s'a petrecut în sufletul meu de dascăl, când am fost aruncat afară, cerând drepturile şcoalei în care îmi pierd sănătatea şi viaţa".

M'am gândit, D-le Ţoc.

Şi gândindu-mă la d-ta, m'am gândit şi la celălalt — la profesorul secundar — şi la toată breasla aceasta — de sacrificaţi pe Altarul Patriei — a dascălilor. Nu există alta care să fi îndurat mai multă nedreptate şi umilinţă dela toţi pornocraţii tuturor guvernelor. Şi mă mir cum de mai pot răbda. Cum ne stăpânesc —când asud „portar, dă-l afară" şi nu trăznesc în creştetul capului pe imbecilii, neruşinaţii, pezevenghii, laşii şi codoşii cluburilor politice, cari batjocoresc faţa morală a naţiei.

Constantin Turcu

BILANŢ SĂPTĂMÂNAL

Dacă te uci sus, te b te vânul.

Şi sunt vânturi între vânturi Vânturi calde — mediteraniene — ce te ba ca nişte câini, pe care i-ar locuit cu săptămâna şi vânturi reci — nordice — ce te suflă, ca în totul iernii, crivăţul.

Aşa i când fi s'a urât cu mediocritatea fce perspective poate oferi o masarăă de cetate, cu s'au fără bacăll şi vrei să devii as. Mai ales politic. Totuşi în drăzneală e riscantă căci în loc de as, s'ar putea (fourie bine!) să te trezeşti ars sau ras. Tot politic, bine'nţeles.

Şi tot aşa i când vrei să te faci, din slugă modestă, stăpân. Nu poţi trage dintr'odată cu buretele peste o viaţă; ca să începi una nouă. Chiar dacă te proclami exponent al generaţiei tinere. (A nu se confundă generaţia tânără, care este una, cu (de)generaţia... tânără (să-i zic), care este cu totul altceva).

Lumea [fie şi dela laşi] nu poate înghiţi tot felul de sgomote. De geabă latră câinii. Caravana va trece înainte nesupărată. Şi tot degrabă îi asmute as-ul împotrivă-ne. Nouă nu ni-i frică. E drept că purtarea armelor e oprit în oraş, dar avem picioare. Şi îi vom trăzui cu şoşonii între urechile lor căplăuge. Căci nu putem polemiza cu toţi relta (o fi nume propriu, ori comun? Pentrucă, în registrele stării civile nu am găsit nici o persoană — onorabilă, ori ne — cu acest nume) Şi indivizii rachitici în gândire şi în numele întoarse pe dos — ca o piele de.. mănuşă — ne repugnă.

O vrednică figură de preot:

Economul Vasile V. Darie

Duminică 16 Noembrie a. c. enoriaşii parohiei „Dobreni" au avut din nou fericita ocazie să asiste la o solemnitate religioasă provocată de o preţioasă donaţie făcută acestei biserici de către parohul respectiv. C. S. Preot-Econom Vasile V. Darie.

Dela război încoace părintele Darie în fiecare an face câte o surpriză de natura aceasta parohienilor săi cheltuind personal sume mari pentru împodobirea Bisericii din Dobreni. Se vede că Sf. Sa caută să continue tradiţia de donaţie ce se făcea pe vremuri de către răposatul Leon Bogdan dând prin aceasta mulţora din boerimea noastră de astăzi o lecţie bine meritată în această privinţă. De data aceasta Părintele Darie a dăruit Bisericii la care slujeşte o icoană ce reprezintă pe Domnul Hristos şi un mare candelabru de o valoare rară. Bogăţia odoarelor bisericeşti ordinea, seriozitatea şi disciplina ce domneşte în această biserică la toate ocaziile, uimeşte şi pe cel mai încercat slujitor al altarului.

In timpurile prezente ce se caracterizează prin cel mai ordinar materialism, gestul părintelui Darie concentrează în sine multe reflexiuni.

Pentru enoriaşii săi, donaţia Sf. Sale a pătruns la inima lor mai adânc decât cea mai elocventă predică; pe de altă parte le vorbeşte parohienilor că grija materială a Bisericii, astăzi stă în sarcina noastra — preoţi şi popor — cu toate că plătim din greu atâtea dări. Pentru colegi, e un frumos exemplu de dragoste de Biserică, muncă şi devotament până la jertfă. E un mare noroc pentru parohienii „Dobreni" tendinţa aceasta a parohului lor, de a cheltui întreaga agonisită a unei vieţi preoţeşti pentru Biserica lor. Noi semenii Sf. Tale, părinte Darie, bătrâni şi tineri, cu această ocazie îţi zicem:

„Frate — fiecare faptă, s'o desăvârşeşti învaţă,
„Ca pe cel din urmă bine, ce mai poţi să faci în viaţă!
„Fiind ast-fel, toată viaţa, sclavul Binelui, mereu, —
„Iţi vei face singur scară, să te urci la Dumnezeu!

(V. Militaru)

M. G.

Lipsa de lucru

Scăderea preţului materiilor de la prima necesitate, lipsa de bugetelor de desfacere a mărfurilor, concurenţă stârnită, au provocat mari neno cuţi în rândurile lucrătorilor noştri ca şi cetăţenilor. Fabrici foarte mari, unele pe cale de a se închide, nu citând concedieri în masă şi reţinând pentru un timp limitat şi plăţi e un salar de mizerii, fabrici mici cu câţi va o e pe zi de lucru, sunt semnul de prevestire a unor mari stagnări în existenţa unei consistabile suferinţe omenşti, care îşi întreţ nea existenţa de pe urma unor semenea întreprinderi.

Nu numai proletarii manuali şi cei intelectuali îşi plâng tribulaţiile de moment în aceste zile dureroase. Suprimări de posturi, licenţieri din servicii, micşorări de salarii, sporesc în o măsură apreciabilă numărul invalizilor vieţii.

Şomerii pe toată linia. Chestia hranei a ajuns cea mai mare stăpânitoare problemă la ordinea zilei. Zeci de mii de suflete se bâlcăiesc şi se frământă în rezervarea şi „Golăciunea inconjurată, dar fo nea dă o adreptul" Şi e nenchipuit de îngrozitor ciucu a răbda de foame: bătrâni nepuţincioşi, copii piăpânzi şi nestiutori de primejdii, bărbaţi voinici şi vrednici de lucru, femei devotate îngrijirii familiilor lor.

Ţăranii de la ţară mai au popuşoi în coşere, grâne în hambare, păsări în curte, vite, pământul care le garantează existenţa, dar orăşenii, dar locuitorii de la munţe lipsiţi de pământuri arabile, de ce să se apuce? La ce să mai nădăjduiască? Un vaet surd de durere şi desnădejde sfâşâie văzduhul. Ne găsim la o răspântie a vieţii cu totul primejdioasă. Conducătorii ţării trebue să se gândească serios şi cât mai grabnic la soluţionarea acestei probleme.

Până la răspunsul lor, din actuala stare tulbure de lucruri, se despend multe şi înţelepte învăţăminte. Economia şi chverniseala vieţii preţuesc mai mult decât toată vrednicia şi capacitatea de muncă.

Ce înseamnă luxurile şi petrecerile, beţiile şi destrăbălările tinerilor acestora care abundă de moralităţi? Un om cumpătat şi prevăzător nu şi ruinează nici sănătatea nici agonisita în mod aşa de deşanţat ca fii noştri duhovniceşti de astăzi. Din puţinul cât a câştigat fie are lucrător de fabrică, dacă ar fi pune ceva la o parte, mai puţine ar rimi s'ar vărsa acum şi mai puţine oftaturi ar anemia piepturile lipsiţilor.

Că s'ar fi putut face economie, se deduce din crâşmele pline de beţivi în zile de sărbători, din înzorzonările cucoanelor şi a domnişoarelor de mahala şi din desfrâmările în care le place să-şi târască trupurile multe calfe şi ucenici, mulţi lucrători de toate categoriile şi de toate vârstele.

Intrecerea în luxuri, risipa în petreceri, nesocotinţa în cheltueli, uşurătatea femeilor, nechiverniseala în gospodărie sunt adevăratele pricini ale sărăciei şi mizeriei din toate vremurile. Prea puţinii oameni modeşti şi cumpăţaţi de astăzi înfruntă mai cu bărbăţie şomajul şi lipsurile actuale. Luaţi exemplu dela care ati râs până acum şi veţi privi viaţa sub alte aspecte, mai suportabile ca cele de azi.

Preot Gh. Verşescu

Inaugurări şi festivităţi

Inaugurarea şc. primare No. 1

ASPECTE.

Un local de şcoală ridicat sub egida statului! D-l Măcărescu se poate mândri cu atât mai mult, de a fi dăruit oraşului o şcoală luxoasă — ce e drept nem prea luxoasă — (fapt observat şi de D-l Ministru Potârcă, com perând cu ancheta şi greu înplinita şcoală normală), şi de a fi dăruit cu o sărăcie de lucrare în mijlocul celor le. Şi dacă cetitorul i dicat peste cireasa dovada ce s-a văzut prea multe cărămizi la sărbătoarea unei înfăptuiri locale cum şi-ar fi suficient de înţepător a observat D-l Prim ar locului, D-l Măcărescu, „medicul desmăgăr" cum a fost numit de un gazetar bucureştean, iţi va fi simţit măgulit amorul propriu în recunoştinţa [illegible] şi în... mânăgirea cerească. O zi de vers reflecta în azur şi mulţumirea de e feţele tuturor şi bucuria nevalnică a D-lui Măcărescu. Cel puţin aşa am exp a sărutarea secca de clacă (nu numai teatrul pusă de un i şiret în legătura cu o anumită scenă biblică petrecută acum 2 veacuri în grădina Gnetse [illegible]

A.

Duminecă 30 cor., a avut loc inaugurarea aşezămintelor de cultură din oraşul şi judeţul nostru, ridicate prin osândia unui comitet în frunte cu d-l deputat Gică Măcărescu.

Cu toate că la această solemnitate îşi anunţaseră sosirea d-nii miniştrii Mihalache şi Costăchescu, fiind reţinuţi aiurea, guvernul a fost reprezintat numai prin d-l Virgil Potârcă subsecretar de stat la Domenii.

Vizitele în oraş şi judeţ

Joi dimineaţa d-l ministru Potârcă a vizitat însoţit fiind de parlamentarii judeţului nostru şi reprezentanţii autorităţelor următoarele instituţiuni: căminul de ucenic, o clădire spaţioasă aflătoare lângă gara nouă; noul local a uzinei electrice şi şcoala primară „Lalu şi T. Raux". În judeţ au vizitat şi inaugurat şcoalele primare din Păngăraţi şi Săvineşti.

Inaugurarea Şcoalei No. 1 băeţi „Lascar Catargiu"

Reîntorşi în oraş, la ora 11 a avut loc sfinţirea noului local a şcoalei primare No. 1. Un serviciu religios a fost oficiat în acest scop în piaţeta din faţa şcoalei, de un sobor de preoţi din oraş în frunte cu S. S. Părintele Popovici, protoiereul judeţului.

Cuvântările

D-l Gică Măcărescu începe prin a mulţumi tuturor celor care l'au ajutat la ridicarea acestui local. Pomeneşte numele d-lui Ministru Mihalache care a acordat locul pe care se află clădirea, apoi a colaboratorilor locali: D. arhitect Droz, etc. Nădăjdueşte că în scurtă vreme iniţiativa d-sale isvorâtă din dragostea pentru acest oraş, va găsi imitatori astfel ca să se poată porni la o intensă activitate edilitară.

Termină mulţumind celor ce au participat la această sărbătoare, urând tuturor un an nou fără impozite, fără procente şi fără reduceri budgetare.

D. D. Ionescu directorul şcoalei mulţumeşte comitetului de construcţie în numele corpului didactic al şcoalei. Face apoi un istoric a şcoalei No. 1, citind între altele un document interesant — de care amintise şi D-l Măcărescu, — primul certificat şcolar eliberat de isprăvnicia judeţului, şcolarului Vicol, bunicul D-lui General Dr. Vicol din Bucureşti.

D. N. Ioaniu, primarul oraşului, mulţumeşte celor ce au înfrumuseţat oraşul cu o nouă clădire şi elogiază străduinţa D-lui Măcărescu. Câteva cuvinte, inimos rostite de *elevul Constantiniu*, emoţionează profund întreaga asistenţă.

Cuvântarea D-lui Ministru Potârcă.

D. Ministru Potârcă scuză absenţa celor doi miniştri, accentuând că numai împrejurări în afară de voinţa D-lor i-au împiedicat să ia parte la această festivitate. Sarcina revenită D-sale i se pare şi grea prin emoţiile pe care le încearcă şi uşoară prin înţelegerea deplină a muncei depuse de D. Măcărescu.

Făcând o apropiere între catedrala oraşului — opera lui Ştefan cel Mare şi operile începute sub egida noului domnii a Regelui Carol II, D-l Ministru spune: „Operă de înfrumuseţare şi înzestrare a oraşului cu aşezăminte de cultură menite să creeze minţi luminate, dapt cum altădată se înălţau sufletele credincioşilor prin biserici.

Şi astfel împletite laolată cultura cu credinţa, vom putea ajunge ceeace nădăjduim cu toţii şi ceace doreşte Regele, poporului său.

Vă felicit pe toţi acei care aţi contribuit la înfăptuirea acestei opere.

S'a vizitat apoi clădirea noului teatru în construcţie şi Şcoala Normală dela Dărmăneşti, aceasta în urmă fiind aproape pe terminate.

Banchetul

La ora 2 p. m. a avut loc apoi, în saloanele restaurantului Regal un banchet de 100 tacâmuri la care au luat parte D-l Ministru Potârcă, D-l Măcărescu, oficialităţile, delegaţii de ţărani din judeţ, etc.

Pentru d-l Prefect administrativ

Intrebăm respectos pe d-l Prefect administrativ?

1) Ştie d-sa că U. A. S. Căciuleşti din suma de **19913** *Lei ce datorează comitetului şcolar Căciuleşti pe anul 1930, plătit numai* **6600** *(şase mii şase sute lei) ???..!*

2) Ştie d-sa că com. Girov din suma de **6952** *lei ce datorează comitet şcolar Căciuleşti pe anul 1930, a plătit numai* **1000** *(una mie lei) ???..!*

3) Oare casierii comunali plătesc când, cum şi cât vreau ei?! Veşnicul lor refren e: „plătim după încasări". Oare aşa să fie? La data de 24 Noembrie.. din 19913 Lei numai 6600? iar din 6952 lei numai 1000 lei?

4) Cu suma de 7600 lei şi 3000 lei amenzi şcolare se pot întreţinea 4 localuri de şcoală într'un an de zile?

Pe d-l pretor nu-l mai întrebăm pentrucă vedem că nu ia nici o măsură în această privinţă.

ÎN TOAMNĂ (MEDITAŢIUNE)

Când privim cum totul se sfârşeşte în toamnă trecătoare şi pământul se deserecă ca de o haină de sărbătoare, parcă şi sufletul nostru simţeşte mai viu cum se înălţă mai presus de acela ce este neînţărţ şi pământesc. Grădinele care se descoperă, arborii care se despoie, vecinătăţile care se pălesc, păsările călătoare care se grăbesc de fugă, parcă ne zice: O omule, noi ne ducem, pericolul ne înfăşoară în pubere. Tu în a rămâi, te bucuri de o existenţă care se prelungeşte. Tu nu eşti din ceata noastră, noi cădem şi tu stai. Intr'o zi când soarele primăverei va face ca seminţele noastre să ea din nou semne de viaţă, noi nu vom mai fi, dar tu vei exista încă privitor la noua generaţiune. Cu toate acestea omule, şi tu ai un inveţ şi pământesc şi privitor. Va veni o toamnă pentru trupul tău, va fi şi va avea şi iarna sa. Perii îţi va albi ca zăpada şi loarea anilor îţi se va vesteji. Puterile nu te vor mai susţine. Dar când pulberea care te învăleşte se va desfăcă de fine ca să se amestece cu pulberea pământului, tu o vei vedea căzând, însă tot vei continua să exişti, căci eşti fiinţă nemuritoare, eşti spirit şi ţi-ai o lume mai înaltă. Din sânul materiei care putrezeşte, te ridici radios şi te întorci către cel ce este lumină, adevărul şi viaţa.

Toamna aşa dar este foarte potrivită ca să îndemne omului recunoştinţă şi iubirea în Dumnezeu. Mânăstirile care ne susţinut totdeauna şi care ne va susţine în viitor. De mii de ani acest glas al lui David ne îndeamnă, ca să hrănească mirea foamei omenesc. Mii de ani se va scurge şi aceleaşi vor rodi, prin mila Creatorului, va da ul celor noi nepoţi bunul cel ce-au oferit şi pânăastăzi. Sămânţa dor insă ca umblând în căile Domnului şi să păzim poruncile Lui, fiind de mulţumire sufletească, cre l-ul lăsat şi după pradă [illegible] cerescă, şă se trăte cu bune sentimente faţă de ceilalţi oameni. A face să se nască şi în sufletul celui nenorocit aceeaşi mulţumire, este o plăcere divină. Toamna ne îndeamnă la aceasta frumoasă virtute. Nu trebue să fim egoişti gândindu-ne pururea la noi şi noi, ci bun creşti, binfăcători în cercul nostru mic precum Dzeu este în infinit, în dă ori cu săracii şi suferinzii care ne înconjoară, precum Dzeu este cu toţi popoarele şi cu cerul. Aşa înăbuşă oare ano impurii este şi viaţa. Cu ce uşurătate în rebuiţăm şi ne pierdem adesori în deşertăciuni primăvara vieţii, timpurile pregătirii noastre pentru trebuile serioase a le vieţii.

Cum unii tineri şi adesea părinţi şi mame sunt îndiferenţi la tenerea pe care a găsito în cercul legăturilor freşti şi a datoriilor [illegible]! Cât de puţin şti să preţuiască în obsele zile şi ceasuri pe care sărăcioarea vrăbiei ne aduce! Apoi vine o mânăvreţi. Oarele sbor mai repede. Şi cu cât viaţa înaintează spre sfârşitul ei, cu atât îţi pare să nu se îndură să se despartă de ea, i-ntre ea [illegible] vine şi ora din urmă. Aceasta-i iarna sa.

Să ne rugăm lui Dzeu creatorul a toată făptură, care este în sfânt în bogăţii în puterea şi bunătatea sa, ne facă ne amintim şi a preţui toate zilele ce ni ânt acordate prin darul şu, ca pe toate să le întrebuinţăm spre bine, ca să nu pierdem nici o oră în deşert, când e vorba de mântuirea noastră. Să primim cu recunoştinţă toate momentele plăcute pe care ni le acordă bunătatea Sa. Să ne dea putere şi închinare întru a gusta cât de des cea mai curată dintre bucurii, ca e poate să mişte inima omului, aceia de a imita bine facerile şi misericardia sa.

Pr. N. Roşescu

— S'ârşit —

Patronul lic. „Petru-Rareş"

Joi 27 cor., a avut loc la liceu, sărbătorirea împlinirii a 61 ani, dela înfiinţarea acestui locaş de cultură. In acest scop, cursurile au fost suspendate în acea zi şi o serbare şcolară a reunit, în sala de festivităţi, pe toţi cei ce urmăresc de aproape progresul acestei şcoli.

Serbarea, s'a început prin documentata cuvântare a d-lui prof. V. Ghiţescu, care arată începuturile acestei şcoale şi progresul înfăptuit în decurs de peste o jumătate de veac.

A urmat apoi, un bogat program artistico-literar, compus din: deciamaţii, coruri, apreciate producţii sportive etc.

Programul a luat sfârşit la ora 12 a. m., când asistenţa, a trecut la o gustare, în cancelaria liceului.

Rând pe rând, au luat cuvântul elogiind munca corpului didactic şi închinând pentru propăşirea liceului, d-nii: L. Mrejeriu, Inspector Klein, Protoiereu Popovici, Pr. Roşescu, prof. Borş, Capşa, Stoenescu, Andreescu, Rotundu, etc.

Un corp didactic select care situează liceul nostru printre cele dintâi în Moldova. un ideal de muncă care'i află pe toţi strâns uniţi; o gospodărie şcolară model, antrenată de harnicul director dl. Gr. Capşa, iată concluzii pe care orice spectator le-a desprins dela această sărbătoare.

Paricid monstruos.

In ziua de 17 Noembrie a. c. Gherasim Marghiola din U. A. S. Frumoasa a omorât pe tatăl său vitreg Gheorghe G. Creţu.

Criminalul, după acest gest a uns cadavrul cu gaz şi i-a dat foc cu intenţia ca orice urmă să dispară.

Cu toate acestea crima a fost descoperită.

Informaţiuni

Ministerul Muncii, Sănăt. şi Ocrot. Sociale (Dir. Educ. Poporului) a hotărât că începând de la 1 Noemb. 1930 toate cinematografele vor avea la cassa de bilete un registru cu următoarele cinci coloane: Titlul filmului. Proprietarul lui. Numărul şi anul aprobării filmului. Durata rulării şi observaţii asupra situaţiei localului. Direcţia cinematografului va completa primele patru coloane la fiecare schimare de program şi va pune registrul la dispoziţia organelor locale precum şi delegaţilor Minist. însărcinaţi cu controlul cinematografelor de câte ori aceştia vor găsi de cuviinţă a-şi exercita controlul.

Cinematografele care nu se vor conforma vor suferi rigorile legei.

DENTIST

O. SOLOMON

Str. Al. Cuza 4 (ost D-na Braun)

Consult 8-12, 2-7

Consiliul judeţian este convocat în şedinţă extraordinară la Prefectură în ziua de 16 Decembrie a. c.

Ordina de zi: Votarea bugetului pe 1931. Pronunţatea asupra unor cereri de modificări de teritorii ia comunele din judeţ şi alte chestiuni ce se vor mai ivi.

La Primăria Buhuşi sunt vacante pe ziua de 1 Ianuarie 1931 posturile de casier şi contabil al comunii. Solicitatorii afară de acte vor trebui să depună şi garanţia cerută de lege adică o sumă echivalentă cu retribuţia pe 2 ani.

Am pierdut Bulet. Biur. Populaţiei şi-l declar nul.

Ioan Leopold

Str. Lăpuşneanu 75

Ministerul a oprit printr'un ordin special orice fel de numiri de salariaţi în judeţ. Locurile rămase vacante vor fi desfiinţate fiind suplinite de ceilalţi funcţionari.

Deasemenea, anul acesta nu se vor face avansări.

Motive de noi desordini ?

Suntem informaţi că la procesul intentat de lucratorul N. Moşu, inginerului Solomon, va veni şi d-l profesor şi deputat A. C. Cuza, împreună cu intreg statul său major.

Cu această ocazie d-l Cuza va ţine o serie de întruniri în oraş şi judeţ.

De închiriat

2 3 camere mobilate intrări separate, aproape de centru. (Str. Precista 1)

BANCA MOLDOVA S. A.

CAPITAL ŞI REZERVE 181.500.000 LEI

Centrala: IAŞI — Sediul: BUCUREŞTI

SUCURSALE: Cernăuţi, Galaţi, Brăila, Bălţi, Cetatea-Albă, Roman, Reni, Tighina, Vaslui, Bârlad şi PIATRA NEAMŢ.

AGENŢII: Iaşi-Hala, Iaşi-Socola, Iaşi-Gara, Bucureşti-Calea Moşilor, Galaţi-Piaţa şi Tarutino

ANTREPOZITE: Iaşi-Gara, Iaşi-Păcurari (linie de garaj), Roman, Ungheni, Bălţi şi Dorohoiu.

AFILIAŢIUNI: Banca Temişoarei, Timişoara, Banca Soroca, Banca Comerţului Orheiu, Banca Comerţului Călăraşi (Basarabia) Banca Comerţului Podul Iloaiei cu sucursala Tg.-Frumos.

Face orice fel de operaţiuni de bancă, eliberează acreditive, cecuri şi ordine de plăţi asupra tuturor pieţelor interne şi străine, primeşte depozite spre fructificare şi capitalizare, eliberează carnete de economie, acordă avansuri asupra mărfuri şi efecte, secţiune specială de titluri şi acţiuni.

Piatra-N. Tip. „Lumina" D. Abramovici